	דף/שורה	TIME
התם		1:27:54
ותיובתא		1:34:15 – 1:36:40
אמר		1:53:22
רקיק		1:56:46
מאי		2:08:48
ותיפוק		2:13:04
שעלושה		2:21:21
מי פירות		2:23:30
תיבנא		2:25:56
רואין		2:29:45

התם בטופסין. ור"ה בשלמא לי מיירי במשקין אע"ג דתנא ליה אמת המים תנא ליה נמי התם דס"ד משום לגיטותא ליסתרי אבל לי מיירי בטופסין מאי קמ"ל – הת תנא ליה תמיס המיס, דמהאי טעמא אמר לגיל דלא תלי חולין* ל"ל דשאני חול שהוא כל שעה אבל הכותל אבל הכך מי לגלים כלים כרגע: אמת המים

ותיובתא דרבה בר בר חנה.

ולא מי לשטוי דכי קאמר רבה בר בר חנה בגולמא חדא דהוה ליה לפרושי בהדיא ועוד דדרשים מקרא ס"מ דלא מפליג:

אמר רב טובי רקיק אינו ממעט.

הך שמעתתא מייתי הכא אגב דפריך לקמן (ח) אזרעים כיון דקשו לכותל שקיל להו:

רקיק אינו ממעט בחלון. דיני חלון פי' ר"י ב"ר מרדכי על פי המשניות דאם הוא חלון העשוי להשמיט שיעורו להכיל טומאה בפותח טפח וכשיתמעט מטפח אפילו במשקו אינו מביא ואם הוא חלון שעשוי לאורה ועשוי בידי אדם שיעורו כמלא מקדח גדול של לשכה שהוא כמלא יפוגדיון האיטלקי שהוא סלע מירוגית והיא יתירה על סלע סתם דסלע סתם הוא פחות ממלא מקדח סתם וכל שכן ממקדח גדול כדאמרינן בבכורות (דף לז:) ואותו חלון שעשוי לאורה אינו מתמעט מסתימת משקו כיון שהיה בו כשיעור אלא עד שיתמעט שלא יהא בשיריים (ט) (רוב אלבעים) על רוחב גודל, ומאור שאינו עשוי בידי אדם אלא מעצמו כגון חררוהו מים או שריים שיעורו מלא אגרוף, משב עליו להשמיט שיעורו פותח טפח להמאר שיעורו מלא מקדח ומלא אגרוף מפרש התם כאגרופו של בן אבטיח, ורבי יוסי אומר ברחש כל אדם; ושאינו עשוי (י) לאורה ולא להשמיט אלא לאורה ולשמור גנות ופרדסים אינו שיעורו כמלא מקדח ביצוי: **מאי** איריא רקיק כו'. הכא ס"ד דנקט רקיק דוקא משום דאית ביה מרחי אלא (כ) דלא סתימה מעלייתא לפי שהוא רך ועשוי ליפול ועוד שאינו מבטלו, משום הכי פריך אפי' עבה כמו שמתקיים, הואיל ואינו מבטלו אינו ממעט:

ותיפוק ליה (ג) אפי' אם יבטלו דאינו חוזר משום דמקבל טומאה וטהור כדמוכח בפרק העור והרוטב (חולין דף קכט. ושם) דאמר כיפת שאור שייחדה ליסיבה בטלה ובית שסיכוכו בזרעים טהורים אלמא כיון דבטלה לא מקבל טומאה ע"ל דהתם מיירי כגון דעבד בהו שינוי מעשה דהא אמרי' (שבת דף נב:) כל הכלים יורדין לידי טומאה במחשבה ואין עולין מטומאה אלא ע"י שינוי מעשה וה"ה באוכלין דבעינן שינוי מעשה דאפילו בידות האוכלין מוכח בפרק קמא דסוכה (דף יד. ושם) דאיכא תנא דאית ליה דבעינן בהו שינוי מעשה: **שעלושה** במי פירות. הו"מ לשמוי כגון שאין בו כדאיה ובמסכת אהלות (פי"ג מ"ה) חשיב פחות מכדאיה אוכלין בהדי הכך (מ) (שאמר) שממעטים את הטפח: **מי** פירות. פי' ר"ח כגון שמן, ולא דק, דשמן מזכיר תוך כדמוכח בפרק קמא דשבת (דף ה:) וברים פרק חבית (שם קמד.) דשמן חשיב משקה אלא דוקא מוהל היולא מתחילה: **בתיבנא** סריה. דומה לאבמתו ע"י פירוך כדמוכח בפרק בתרא דשבת (דף קנה:) דאמרינן תא שמע מפרכין את הבגד כו' אלמא מיטרח בחולא סרי ומשני בתיבנא סריה: וי"ל דהכא מיירי כגון שהוא מוסרח כל כך דאפי' ע"י שום תקון לא חזיא: **רואין** כל שאינו יכולו. אין לפרש דטעם משום דסופו ליטול חבית וקופה ולהכי בעינן שיהו גרוגרות והבן יכולין לעמוד בפני עצמן דא"כ למאי דפריך הבן הא קא חזי ליה ורולה להוכיח מכאן דאפילו סופו ליטלו אינו חוזר תיקנו למאי לריך שיכולין לעמוד בפני עצמן אלא אומר ר"י דכך הוא הדין לכל דבר החוזר בעינן שיוכל לעמוד בפני עצמו דקתני לעיל מהך משנה במסכת אהלות (פ"ו מ"ב) "קורבי המת שהיו עוברין בחכסדרה ובא אחד מהן והגיף את הדלת וסמכו במפתח אם יכולה אלא לעמוד בפני עצמה טהור ואם לאו אינו טמא ובן חבית של גרוגרות וקופה של תבן שהן נתונין בחלון" משמע דהכל חד טעמא הוא והיינו טעמא דסתימת ערלי הוא דכיון שאינו יכול לעמוד בפני עצמו אינו משום דבעינן דבר החוזר עומד על ידי דבר שאינו מקבל טומאה, ומיהו בפירוש משניות מלא ר"י דמפרש אפילו במפתח שאינו מקבל טומאה מיירי לומטמא אלא חשיב אהל לחזן בפני הטומאה כיון שעמד על ידי כלי אף על פי שאינו מקבל טומאה, ורבי אליעזר פליג עלה בתוספתא וקאמר דטהור כיון שהמפתח אינו מקבל טומאה, ואזלי לטעמייהו דפליגי במסכת אהלות (נפ"ו מ"ח) בנדבך שהוא נתון על גבי כלים אפילו כלי גלים כלי חלמה דלרבי אליעזר נעשה אהל לטהר ולרבנן אינו נעשה אהל אלא כשהוא נתון על גבי חבלים:

[ומטעמא כל"ל ועי' רש"ם]

היא

* חוזר אם לאחר שעשה דבר תנו אותה המים ראויים בפני עצמה דאינו בפני עצמה אלא בכלי כיון דאינו חוזר

** ובכך דומה לאמת המים ולכן לא תני חול

* שיקתני בברייתא דאין בדיק בהתקה

* לקמן. אומא בברייתא דעבין מאטין בחלון מאטא ברוא מבטלן אם ולא נב ניכר לקריות מאטנתו דבר קתני דמרחיקין בנים מבכולת מעוט דאיכ ל"ל אי כפי איך קתני דעבין מאטין בחלון (בנדרים)

תקנ"ג/מבנה דף רקיק

פרי אד מרבני מבריאו ראוריים שונים בחלון ובם מטתנים לפי המלרות הטונות על אותם חלונות

"חלון הרוי" ל:

"לתטאי, לאוכה, לאויר וכו'"

עטי/אינו עטי בידי אדם

הגהות הב"ח

(ח) תוס' ד"ה אמר וכו' לקמן אזרעים:
(ט) ד"ה רקיק וכו' אלא יהא בשיריים כ"א אינגע על רוחב גודל: (י) בא"ד ואפילו עשוי לא לאורה:
(כ) ד"ה מאי וכו' תדא דלאו סתימה מעלייתא היא לפי: (ל) ד"ה ותיפוק ליה פירוש אפי':
(מ) ד"ה שעילושה וכו' כהדי הכך שממעטין כל"ל ותיבא שאמר נמתק:

תקנ"ג דף ותיפוק

רש"י מקבל אין תיבה ליאל (ג) מאמא) דהיקין לא יאמא מעוט דבר דמקבל טומאה, אבל בטלו ובכך אינו מקבל טומאה ואתרל דאמרינן בטלו אינו מקבל טומאה אלא מעוט בי בינני מעוט